

SENTÈNCIA DE 14 D'ABRIL DE 2005

Procediment segons la disposició addicional segona de la Llei d'arrendament de finques urbanes: necessitat de fonamentar el recurs d'apel·lació

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En les actuacions de núm. B-1382-4/03, tramitades pel procediment especial de la disposició addicional Segona de la Llei d'arrendaments de finques urbanes de 30 de juny de 1999, l'Hble. Batlle, actuant com a Tribunal Unipersonal, va dictar el 20 de gener últim, una Sentència en què va decidir:

"Declarar d'ofici la inadequació de procediment per substanciar la demanda formulada en data 4 de juliol del 2003 per les societats "M.R. S.A." i "G. S.L." contra el COMÚ D'ENCAMP mitjançant el procediment de la Llei d'arrendaments de finques urbanes. I sense efectuar especial condemna en costes".

II.- Disconformes les societats agents amb la resolució anterior, van interposar aquest recurs d'apel·lació el qual ha estat substanciat segons allò que ordenen les disposicions legals.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ.

FONAMENTS DE DRET

I.- L'apartat 8 de la Disposició addicional Segona de la Llei d'arrendaments de finques urbanes disposa que contra la sentència que es dicta a la primera instància en aquesta classe de procediments es pot interposar recurs d'apel·lació i que "en l'escrit d'apel·lació l'apel·lant ha de fonamentar motivadament la seva pretensió de revocació".

II.- L'escrit de 26 de gener últim presentat per les entitats recurrents en què interposen aquesta apel·lació, no compleix aquell requisit essencial d'exposar els motius del recurs, la qual cosa determina que hagi de ser desestimat, en ignorar aquesta Sala les raons que podien adduir les recurrents per fonamentar-lo ; sense que es pugui acollir la manifestació del seu escrit posterior de 3 de març en què al·leguen que la determinació del tipus de procediment és una qüestió d'ordre públic indisponible per les parts i revisable fins i tot d'ofici per part d'aquesta Sala, perquè tot i ser certes aquestes manifestacions, un cop revisada d'ofici la Sentència apel·lada en virtut del recurs interposat, s'aprecia l'encert de la Sentència del Batlle en haver declarat d'ofici la inadequació del procediment especial de la Llei d'arrendaments de finques urbanes per enjudiciar unes pretensions com les de la demanda, que estan clarament fora de l'àmbit de tal Llei, ço que determina la confirmació de la Sentència apel·lada tant per aplicació de l'apartat 8 de la Disposició addicional Segona esmentada i de la jurisprudència d'aquest Tribunal (Sentències, entre altres, de 18 de gener i 11 de juliol de 1996, 8 de març de 2002, 17 de juliol de 2003) com perquè la inadequació de procediment, apreciada d'ofici pel Tribunal "a quo", ha de ser confirmada.

III.- En desestimar-se el recurs, les costes s'han d'imposar a les recurrents segons el principi general.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Desestimar aquest recurs d'apel·lació; confirmar la sentència apel·lada; i imposar a les recurrents les costes del recurs.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-